

[Helen Beilm]

Planlægningslovgivningen er et ganske omfattende og også meget kompliceret lovgivningskompleks. Det er en lovgivning, som landets kommuner skal forvalte efter; det er en lovgivning, som må være så klar og tydelig som overhovedet muligt.

End ikke ved det sidste udvalgs møde var der helt tydeligt klarhed om, om bonusprincippet som princip nu er udgået af lovforslaget. Jeg kan fortælle, at vi i samråd senere på dagen, hvornår det nu måtte blive, netop vil spørge miljøministeren, om han kan tilkendegive, at denne sikkerhed er til stede. Jeg vil da tro, at Kristeligt Folkeparti også er meget optaget af at få dette tydeligt fremdraget.

Det andet store område, som har været til diskussion, og hvor vi er uenige, er vedrørende kompetencerne mellem staten og kommunerne. Regionplanerne, altså amtskommunernes planlægningsredskab, har igennem årene været et meget nyttigt redskab for planlægningen af de fysiske omgivelser for vort liv og vor færden her i landet.

Naturligvis har der igennem årene været nogle misforståelser, men det er dog trods alt sådan, at der nu er oparbejdet nogle gode rutiner, således at man i amtskommunerne er fortrolig med den procedure, som hedder, at regionplaner skal til godkendelse i Miljøministeriet. Vi er fra Socialdemokratiets side meget forbavset over, at miljøministeren ikke er interesseret i at opretholde dette styringsredskab for den fysiske planlægning.

Vi synes på baggrund af de indhøstede erfaringer, at de rutiner, som vi kan læse om i materialet, fortsat må være sådan, at regionplanerne skal til godkendelse i Miljøministeriet. Vi har undervejs i udvalget drøftet, om dette også skulle gælde for regionplantillæggene, og var da villige til at se på, om man måske for et regionplantillæg kunne finde en nemmere procedure end den, der skal finde sted for de egentlige regionplangodkendelser. Det er jo mange overordnede nationale interesser, der står på spil, og det er lidt ejendommeligt, at en miljøminister ikke er interesseret i bl.a. set ud fra de mange ting, som sker her i hovedstadsområdet, at have mulighed for igennem en godkendelsesprocedure at få et samlet overblik over hovedstadsområdets udvikling.

For da Hovedstadsrådet blev nedlagt for et par år siden, er det ikke længere muligt ved den

procedure, som er foreslået i lovforslaget, at sikre en samordnet planlægning for hovedstadsområdet.

Det tredje store område, hvor uenigheden er tydelig imellem Socialdemokratiet og regeringen, er, hvorledes man tilrettelægger pensionisters ret til eventuelt at bo i sommerhus hele året rundt. Man har jo i dagspressen og også i radio og i tv kunnet erfare, at de sidste 14 dage var det, som om al planlægning og fysisk planlægning i dette land skulle optages af en enkelt diskussion, nemlig diskussionen om sommerhusområder og om pensionisters ret til at bo der. Det synes jeg er lidt forfejlet at vægte sådan, at det kun er det, det handler om.

Jeg kan godt forstå, at der er talrige ældre mennesker i landet, som er optaget af, hvilke muligheder der er for at bo i et sommerhus, hvis man har et godt sommerhus, som ligger hensigtsmæssigt for det, og som man har haft sin gang og sin færden i gennem mange år. Det kan jeg godt forstå, og det har vi i Socialdemokratiet også forståelse for, men da vi ved, at sommerhusområdernes karakter og indretning er meget, meget forskellig landet over, ja, der kan endog inden for enkelte kommuner være meget store forskelle på de enkelte sommerhusområders udformning og indretning, har vi sammen med Socialistisk Folkeparti stillet ændringsforslag om, at vi vil overlade den beslutningskompetence til de organer og de borgere, det handler om, nemlig til kommunerne, sådan at kommunerne ved lokalplan kan vurdere de forskellige sommerhusområder og se, om de kan være egnet til, at pensionister kan bo der hele året rundt. Det har man ikke villet i regeringen. Tværtimod er der sket det, at igennem den sidste uges tid er sommerhusforslaget, som man kunne kalde det, blevet mere og mere uklart.

Vi vil for det første bede om, at forslaget kommer til fornyet udvalgsbehandling, og for det andet kan jeg herfra annoncere, at det samråd, som vi som sagt nok får senere, bl.a. skal bruges til at få klargjort, hvad ministeren mener, når han siger, at der er væsentlige spørgsmål, som pensionister skal overveje, før de tager varigt ophold i deres sommerhus. Betyder det, at man med denne lovgivning nu vil lave en slags a-pensionister, som er almindelige pensionister i en kommune, og så andre pensionister – jeg ved ikke rigtig, hvilken betegnelse de skal have – som skal have en ringere service?